

ВЕЛИМИР ПЕТРОВ
ПУКАЛИ

chitanka.info

Пешо Пукъла^[1] кротко се държеше о̀ пеша на Пукълката си. Досега друго не беше правил — държеше се и гледаше като пукъл, а и пешът беше голям и удобен. Големи и удобни бяха и кълките на Пукълката; то така и ѝ казваха на друго място — Кълката, като изпускаха „Пу“-то. Слагаха го на друго място.

Пукълката имаше един недостатък: винаги гледаше настрана.

Екстериорът беше нажежен и пренаселен, а Пешо Пукъла не беше виждал досега халюцинации. Изведнъж видя — една дребна, трътлеста и съвсем неудобна, дори влажна халюцинация. Нямаше и пеш, за където да се хванеш. Имаше и един недостатък: Гледаше право в Пешо Пукъла. И той я гледаше. И двамата се гледаха като пукъли.

Пешо Пукъла кротко пусна големия и удобен пеш на Пукълката и понечи да се хване нейде за халюцинацията. Халюцинацията и тя

понече да му подаде нещо трътлесто, неудобно и дори влажно. Понечи, но не би!

Пукълката имаше още един недостатък: както гледаше настрани, се присегна, кротко придърпа Пешо Пукъла към пеша си, съответно към кълките си. А те бяха големи и удобни...

Халюцинацията гледаше като пукъл...

Март 1997 г.

[\[1\] Пукъл — Бухал \(зоол.\) ↑](#)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.